

Jak si Danielka zasloužila jedničku 1

Milé děti, dnešní vyprávění je ze školy, která vám teď tolik chybí. Ale nebojte se, Pán Bůh má všechno ve svých rukou. Zase bude dobře a budete chodit do školy. A třeba i prožijete to, co prožila Danielka. Jen si přečtete, co se jí přihodilo. Jak si Danielka zasloužila jedničku.

Přeji vám pěkné počtení.

váš Štěpa

Jak si Danielka zasloužila jedničku

Byl pátek, sedm hodin ráno. Zvonil budík. Danielka se ho pokusila zaklapnout a přitom se protahovala. „To už je ráno?“ ptala se ospale. Maminka právě vešla do dětského pokoje. „Tak Danielko, vstávej, dneska naposledy, a zítra si už můžeš trochu přispát!“ nalamila maminka Danielku, která ještě zívá. V tu chvíli si Danielka vzpomněla na prvouku a obávanou písemku. Ale už se nebojí. Učila se přece, a Pán Ježíš jí určitě pomůže. Včera se za to modlila. Dobře se nasnídala se a odcházela do školy. Venku před domem na ni čekala kamarádka Majka. „Ahoj Dani, ty jsi dneska klidná! Ty ani nemáš strach? Vždyť dneska píšeme písemku z prvouky!“ straší ji Majka.

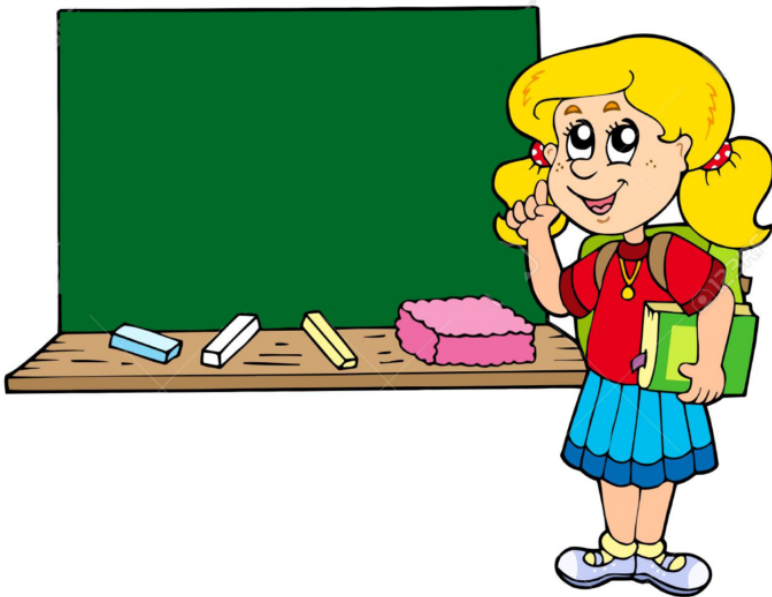
Ale ta se nedá. „Víš,“ usmívá se, „modlila jsem se, aby mi Pán Ježíš pomohl a abych se nemusela bát. A on mi určitě pomůže! Může pomoci i tobě, když budeš chtít!“ „Fakt?“ diví se Majka, „ale jak to udělá, vždyť tady není, já ho nevidím.“

Danielka se podívala na hodinky a přidala do kroku. „Dělej, už je za deset osm, ať nepříjdeme pozdě,“ řekla rychle, a pak dodala: „Když budeš chtít, můžu ti o něm někdy vyprávět.“ Majka přikývla a šly. První hodina byla čeština, potom matematika, a už je tu obávaná prvouka. Paní učitelka právě vchází do dveří. „Tak děti, posadte se,“ vítá se s dětmi. „Písemku dneska psát nebudeme.“ „Hurá!“ ozve se mohutný jásot ze všech lavic a děti si oddechly.

„Ale,“ pokračuje paní učitelka. „Abych vám mohla uzavřít známky, potřebuji si ještě pár dětí přezkoušet. Takže....“ Ve třídě je ticho, že bys uslyšel špendlík spadnout na zem. Děti jsou napjaté. Danielka si říká: „Teď mě asi paní učitelka vyvolá,“ a trochu se jí rozbuší srdce. „Pane Ježíši, prosím tě, pomoz mi!“ volá v duchu ke svému Pánu, kterého sice nevidí, ale cítí. Opravdu cítí, jak ji Pán Ježíš utiňuje a říká: „Neboj se, Danielko, já jsem s tebou!“ „Takže k tabuli půjde....“ opakuje paní učitelka a klepe si propisovačkou do stolku. „K tabuli půjde Hrůzová.“ Danielka to věděla. Vstala, vzala si žákovskou knížku a jde. „Tak, vezmeme to pěkně křížem krážem,“ a paní učitelka se ptá na všechno možné.

A Danielka odpovídá. Paní učitelka se spokojeně usmívá. „No, ještě poslední otázku. Tak třeba nějaký letopočet,“ přemýšlí paní učitelka. „Ve kterém roce byla založena Karlova univerzita?“ Danielka se na chvíli zarazí, ale potom si vzpomene, jako kdyby jí to někdo rozsvítil v hlavě. „Věděla jsem, že to umíš, Dani, zasloužíš si jedničku!“ Danielka měla ohromnou radost. Hned v duchu poděkovala Pánu Ježíši.

A doma se radovala i její maminka, když jí Danielka nadšeně vyprávěla, jak ji při zkoušení Pán Ježíš uklidňoval a radil.

váš Štěpa

[Jak si Danielka zasloužila jednicku_1](#)[Stáhnout](#)

[Jak si Danielka zasloužila jednicku_2](#)[Stáhnout](#)

Další inspirace a nápady pro děti doma i v nedělní besídce můžete najít v rubrice [Nedělní škola](#) nebo ve facebookové skupině [Inspirace a nápady pro nedělní besídku](#).